

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kalastuslain 79 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kalastuslain 79 §:n muuttamisesta (HE 49/2023 vp): Asia on saapunut maa- ja metsätalousvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Roni Selén, maa- ja metsätalousministeriö
- erikoistutkija Jani Pellikka, Luonnonvarakeskus
- toiminnanjohtaja Vesa Karttunen, Kalatalouden Keskusliitto
- toiminnanjohtaja Olli Saari, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- saamelaiskäräjät
- Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
- Suomen erämuseosäätiö
- Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry
- Suomen Kalastusopaskilta ry
- Vesialueomistajat VEALO ry

Valiokunta on saanut ilmoituksen, ei lausuttavaa:

- oikeusministeriö

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kalastuslakia. Esityksen mukaan kalastonhoitomaksun maksuvelvollisuuden yläkäräjaa nostettaisiin nykyisestä 64 vuodesta 69 vuoteen. Muutos toteutettaisiin siten, että ne henkilöt, jotka ovat saavuttaneet vapautuksen maksuvelvollisuudesta ennen lakimuutosta saisivat säilyttää sen jatkossakin.

Esitys liittyy pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelmaan.

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp

Esitys liittyy valtion vuoden 2024 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2024.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä jäljempänä ehdotettavin vähäisin muutoksin.

Hallituksen esityksen tarkoituksena on toteuttaa hallitusohjelman kirjaus, jonka mukaan kalastonhoitomaksun ikäperusteinen vapautus muutetaan koskemaan 65 vuotta täyttäneiden sijaan 70 vuotta täyttäneitä henkilöitä kalakantojen hoidon ja istutusten turvaamiseksi. Ikäperusteinen aiempi vapaus pysyy sen jo saavuttaneilla. Hallituksen esityksen mukaan kalastonhoitomaksukertymä ei ole vastannut sitä, mitä kalastuslain uudistuksen yhteydessä arvioitiin. Kalenterivuoden maksu on nyt 45 euroa, kun se uuden lain voimaan tullessa vuoden 2016 alussa oli 39 euroa. Maksun korotuksilla ei ole pystytty paikkaamaan maksukertymän vähenemistä, koska korotukset ovat aiheuttaneet maksuinnokkuuden laskua. Suomessa väestön elinikäodote kasvaa, työuria pidennetään ja aktiivisten ja hyväkuntoisten seniorikansalaisten osuus väestöstä kasvaa. Tämä tarkoittaa, että 65—69 -vuotiaiden ja sitä vanhempien osuus myös kalastajista entisestään lisääntyy. Maa- ja metsätalousvaliokunta katsoo, että hallituksen esityksen tavoite kalastuksen harrastajien ikärakenteesta johtuvan maksukertymän vähentymisen pysäyttämistä on tarpeellinen ja kannatettava.

Hallituksen esityksessä maksuvelvollisuus esitetään säädettäväksi 18—69-vuotiaille kalastajille, eli maksuvelvollisuuden yläikärajaa nostetaan nykyisestä 64 vuodesta 69 vuoteen. Vapautettuja maksusta ovat kuitenkin ne 65-vuotiaat, jotka lain voimaantuloon mennessä ovat saavuttaneet maksuvapauden. Maa- ja metsätalousvaliokunta pitää lainsäädännön yleisen ennakoitavuuden ja johdonmukaisuuden näkökulmasta perusteltuna, että maksuvelvollisuutta ei lainmuutoksella laajenneta koskemaan sellaisia henkilöitä, jotka ovat voimassa olevan lain nojalla saavuttaneet maksuvapauden. Maksuvapautuksesta johtuen muutoksen kokonaisvaikutukset kalastonhoitomaksukertymään tulevat näkyviin vasta viipeellä. Tehtyjen selvitysten mukaan vanhemmista ikäryhmistä valtaosa maksaa kalastonhoitomaksun vuosimaksun, joten voimassa olevien maksuhintojen perusteella muutoksen arvioidaan kasvattavan maksukertymää yhteensä 800 000—1 100 000 euroa. Valiokunta pitää tärkeänä, että lainmuutoksen avulla saavutettavalla maksukertymän kasvulla voidaan vähentää tarvetta kalastonhoitomaksun korottamiseen.

Maa- ja metsätalousvaliokunnalle toimitetuissa lausunnoissa on korostettu iäkkäämpien henkilöiden kotitarvekalastuksen merkitystä kotimaisen kalan kulutukselle ja huoltovarmuudelle, henkisen ja fyysisen hyvinvoinnin ylläpitämiselle sekä kalastuskulttuurin ylläpitämiselle ja siirtämiselle nuoremmille sukupolville ja esitetty huoli hallituksen esityksen vaikutuksista iäkkäämpien henkilöiden kalastukseen. Eri kalastusmuodot ja niiden säilyminen ovat erityisesti saamelaiskulttuurin sekä saamen kielen ylläpitämisen ja kehittämisen kannalta erittäin tärkeitä. Valiokunta toteaa, että kalastus on tärkeä harrastus ja olennainen osa suomalaista elämänmuotoa ja kulttuuri-

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp

perintöä, jota on vaalittava. Valiokunta pitää tärkeänä, että kalastusta koskevalla sääntelyllä edistetään yleisesti kalastuskulttuurin säilyttämistä ja katsoo, että kalastonhoitomaksukertymästä huolehtiminen tukee tätä tavoitetta.

Kalastonhoitomaksukertymään vaikuttaa laissa säädetyn maksuvelvollisuuden ja kalastonhoitomaksun suuruuden lisäksi myös kalastuksen harrastajien maksuhalukkuus. Hallituksen esityksessä todetaan, että maksun korotuksilla ei ole pystytty paikkaamaan maksukertymän vähenemistä, koska korotukset ovat aiheuttaneet maksuinnokkuuden laskua. Kaikki kalastusta harrastavat maksuvelvolliset eivät nykyisin valitettavasti maksa kalastonhoitomaksua. Maksuinnokkuutta ja tietämystä maksuvelvollisuudesta on pyritty kasvattamaan mainonnan, markkinoinnin ja tiedottamisen avulla. Lisäksi kalastuksenvalvonta on jo vuosia ollut yksi kalastonhoitomaksuvarojen käytön painopistealueista. Näistä toimenpiteistä huolimatta kalastonhoitomaksukertymä on vähentynyt. Valiokunta korostaa, että lainmuutoksen ohella tulee edelleen kaikin mahdollisin keinoin pyrkiä vaikuttamaan siihen, että kaikki maksuvelvolliset saadaan maksamaan kalastonhoitomaksu.

Kalastonhoitomaksuista kertyvien varojen käyttöä säännellään kalastuslain 9 luvussa sekä valtion talousarviossa. Määrärahan suuruus talousarviossa perustuu kalastuslain 86 §:n mukaisesti arvioon, joka vastaa sitä määrää, minkä viimeisimmän vahvistetun valtion tilinpäätöksen perusteella arvioidaan samana vuonna kertyvän kalastonhoitomaksuina. Käytännössä päätös varojen jakamisesta eri käyttötarkoituksiin tapahtuu vuosittain valtioneuvoston raha-asiaivaliokunnan istunnossa. Varoja käytetään muun muassa korvauksiin vesialueiden omistajille, kalavesien kestävään käyttöön ja hoitoon, kalatalousalan neuvontapalveluihin, kalatalousalueiden toimintaan ja maksun keräämisestä aiheutuneiden kulujen kattamiseen. Vuoden 2024 talousarvioesityksessä kalastonhoitomaksuvarojen alustava yleispiirteinen jako eri käyttötarkoituksiin on esitetty momentin 30.40.51 (Kalatalouden edistäminen) selvitysosassa. Arvioidusta 9 739 000 euron kertymästä 5 959 000 euroa osoitettaisiin kalastuslain 82 §:n 1—3 kohdissa tarkoitettuihin käyttötarkoituksiin eli kalavesien kestävään käyttöön ja hoitoon, kalatalousalan neuvontapalveluihin ja kalatalousalueiden toimintaan sekä 2 860 000 euroa sanotun pykälän 4 kohdan mukaisesti korvauksiin vesialueiden omistajille.

Maa- ja metsätalousvaliokunta pitää tärkeänä, että kalastonhoitomaksuvarojen kerääminen ja käyttö on mahdollisimman kustannustehokasta ja varojen käyttöön liittyvä hallinnollinen taakka mahdollisimman pieni. Näin voidaan varmistaa varojen kohdentaminen ensisijaisesti kalavesien käyttöön ja hoitoon. Kalatalouden toiminta rahoitetaan pääosin alan sisältä, kalastonhoitomaksuina kerättävillä varoilla, joten on tärkeää, että kalastonhoitomaksuvarojen käyttökohteet koetaan yleisesti hyväksytyiksi. Hallitusohjelman mukaisesti kalastonhoitomaksun ikäperusteisen vapautuksen muutoksella on tarkoitus turvata erityisesti kalakantojen hoitoa ja istutuksia. Valiokunta korostaa, että vesialueiden omistajat huolehtivat heille maksettavien korvausten avulla myös hallitusohjelmassa tarkoitettua kalakantojen hoidosta ja istutuksista.

Valiokunnalle toimitetuissa lausunnoissa nostettiin esiin, että Suomeen ollaan perustamassa uutta valtakunnallista erä- ja luontokulttuurimuseota, joka yhdistäisi metsästyksen, kalastuksen ja luonnon virkistyskäytön perinteiden vaalimisen, tallentamisen ja esittämisen. Museon suunnittelu on parhaillaan käynnissä ja se on tarkoitus avata Imatralla vuonna 2028. Valiokunta pitää metsästyksen tavoin myös kalastusperinteen vaalimista ja tallentamista sekä kalastuskulttuurin

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp

edistämistä tärkeänä. Tulevaisuudessa voi olla tarpeen arvioida erilaisia mahdollisuuksia turvata museon rahoitus.

Kuten edellä on todettu, on hallituksen esityksen tarkoituksena kalastonhoitomaksukertymän kasvattaminen tai vähintäänkin jo useita vuosia jatkuneen maksukertymän vähenemisen pysäyttäminen. Kalastonhoitomaksuvarojen jakaminen eri käyttötarkoituksiin on haastavaa, sillä kalastuslain 82 §:ssä lueteltuihin käyttötarkoituksiin tarvittaisiin jo nykyisin enemmän rahoitusta kuin mitä nykyinen kertymä antaa mahdollisuuden myöntää. Maa- ja metsätalousvaliokunta pitää tärkeänä, että hallituksen esityksen mukaisen lainmuutoksen vaikutuksia kalastonhoitomaksukertymään seurataan ja valiokunnalle toimitetaan selvitystä siitä, miten lainmuutos on vaikuttanut kertymään ja sen käyttöön erityisesti hallitusohjelmassa esiin nostettuun kalakantojen hoitoon (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Laki kalastuslain muuttamisesta

Lain nimike. Maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa jäljempänä tarkemmin kuvattujen teknisten muutosten tekemistä kalastuslain 7 §:n 2 momenttiin ja 8 §:n 1 momenttiin. Koska hallituksen esitykseen sisältyvässä lain nimikkeessä viitataan vain kalastuslain 79 §:n muuttamiseen, on nimikettä tarpeen muuttaa. Valiokunta ehdottaa lain uudeksi nimikkeeksi ”Laki kalastuslain muuttamisesta”.

2. luku. Kalastusoikeus ja erityiset kalastukseen oikeuttavat luvat

7 §. Yleiskalastusoikeudet. Hallituksen esityksen antamisen jälkeen on käynyt ilmi, että myös kalastuslain kalastusoikeuksia koskeviin 7 §:ään ja 8 §:ään on tarpeen tehdä tekniset muutokset käsiteltävänä olevan esityksen johdosta. Voimassa olevissa pykälissä viitataan kalastuslain 79 §:n 1 momentin mukaiseen maksuvelvollisuuteen, ja nämä viittaukset ovat tarpeen jatkossakin. Yleiskalastusoikeuksia koskevan 7 §:n 2 momentissa säädetään, että jokaisella kalastonhoitomaksun suorittaneella sekä jokaisella alle 18-vuotiaalla ja 65 vuotta täyttäneellä on oikeus harjoittaa viehekalastusta. Hallituksen esityksen vuoksi tarpeellista 2 momentin muutosta ei voida toteuttaa vaihtamalla mainittu 65 vuoden ikäraja 70 vuoden ikärajaan, koska käsiteltävänä olevaan muutosehdotukseen sisältyy kirjaus saavutetun edun säilyttämisestä, joka pitää ottaa huomioon säännöksen muotoilussa. Maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa edellä kuvatun perusteella, että 7 §:n 2 momentissa mainitut numeeriset ikärajat korvataan viittauksella 79 §:n 1 momentissa säädettyjä ikärajoja nuorempaan tai vanhempaan.

8 §. Kalastus talousvyöhykkeellä ja yleisillä vesialueilla. Pykälässä säädetään kalastuksesta talousvyöhykkeellä ja yleisillä vesialueilla. Maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa pykälän 1 momenttiin muutosta vastaavasti kuin edellä 7 §:n 2 momentin osalta eli momentissa mainittujen 18 ja 65 vuoden ikärajojen korvaamista viittauksella 79 §:n 1 momentin mukaisiin ikärajiin.

Voimaantulosäännös. Edellä kuvattujen 7 ja 8 §:ään tehtävien teknisten muutosten takia myös voimaantulosäännöstä on tarpeen muuttaa siten, että siihen lisätään viittaus 7 §:n 2 momentissa ja

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp

8 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin kalastusoikeuksiin. Maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa voimaantulosäännöstä täydennettäväksi tältä osin.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Maa- ja metsätalousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 49/2023 vp sisältyvän lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Eduskunta hyväksyy yhden lausuman. (Valiokunnan lausumaehdotus)

Valiokunnan muutosehdotukset

Laki

kalastuslain 79 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kalastuslain (379/2015) 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti ja 79 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat ~~79 §:n 1 momentti~~ laissa 970/2017, seuraavasti:

Laki

kalastuslain ~~79 §:n~~ muuttamisesta

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp

2 luku

Kalastusoikeus ja erityiset kalastukseen oikeuttavat luvat

7 § (Uusi)

Yleiskalastusoikeudet

Jokaisella kalastonhoitomaksun suorittaneella sekä jokaisella 79 §:n 1 momentissa säädettyjä ikärajoja nuoremmalla tai vanhemmalla on oikeus harjoittaa viehekalastusta. Kalastonhoitomaksusta ja sen suorittamisesta säädetään 9 luvussa.

8 § (Uusi)

Kalastus talousvyöhykkeellä ja yleisillä vesialueilla

Suomen talousvyöhykkeellä ja yleisillä vesialueilla meressä jokaisella kalastonhoitomaksun suorittaneella sekä jokaisella 79 §:n 1 momentissa säädettyjä ikärajoja nuoremmalla tai vanhemmalla Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaisella on oikeus harjoittaa vapaa-ajan kalastusta. Edellä tarkoitetuilla alueilla Suomeen rekisteröidyillä kaupallisilla kalastajilla on oikeus harjoittaa kaupallista kalastusta. Kalastonhoitomaksusta ja sen suorittamisesta säädetään 9 luvussa.

9 luku

Kalatalouden edistäminen ja rahoitus

79 §

Kalastonhoitomaksu ja sen tarkistaminen

Muunlaista kalastusta kuin onkimista tai pilkkimistä harjoittavan 18–69-vuotiaan henkilön on suoritettava valtiolle kalastonhoitomaksu. Kalastonhoitomaksu on 45 euroa kalenterivuodelta, 15 euroa seitsemältä vuorokaudelta ja 6 euroa vuorokaudelta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Sillä, joka on täyttänyt 65 vuotta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023, on oikeus harjoittaa kalastusta ilman tämän lain 79 §:ssä tarkoitettua valtiolle suoritettavaa kalastonhoitomaksua. Edellä säädetty poikkeus koskee vastaavasti myös tämän lain 7 §:n 2 momentissa ja 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuja kalastusoikeuksia.

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että maa- ja metsätalousministeriö seuraa ja arvioi kalastuslain 79 §:n muutoksen vaikutuksia kalastonhoitomaksukertymään ja antaa maa- ja metsätalousvaliokunnalle selvityksen maksukertymän kehityksestä ja kalastonhoitomaksuverojen käytöstä eri käyttötarkoituksiin vuoden 2026 toukokuun loppuun mennessä.

Helsingissä 29.11.2023

puheenjohtaja Jenna Simula ps
varapuheenjohtaja Anne Kalmari kesk
jäsen Markku Eestilä kok (osittain)
jäsen Tiina Elo vihr
jäsen Ritva Elomaa ps
jäsen Veronika Honkasalo vas
jäsen Laura Huhtasaari ps
jäsen Janne Jukkola kok
jäsen Antti Kangas ps
jäsen Teemu Kinnari kok
jäsen Milla Lahdenperä kok
jäsen Anders Norrback r
jäsen Piritta Rantanen sd
jäsen Timo Suhonen sd
jäsen Eerikki Viljanen kesk
jäsen Paula Werning sd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Tuire Taina

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp Vastalause/sd

Vastalause

Perustelut

Hallituksen esityksessä He 49/2023 vp esitetään muutosta kalastuslain 79 §:n. Kalastonhoitomaksun maksuvelvollisuus säädettäisiin 18–69-vuotiaille kalastajille, eli maksuvelvollisuuden yläikärajaa nostettaisiin nykyisestä 64 vuodesta 69 vuoteen. Vapautettuja maksusta olisivat kuitenkin ne 65-vuotiaat, jotka lain voimaantuloon mennessä olisivat saavuttaneet maksuvapauden. Maksuvapautuksesta johtuen muutoksen kokonaisvaikutukset kalastonhoitomaksukertymään tulevat näkyviin vasta viipeellä. Seuraavien viiden vuoden aikana maksukertymän odotettaisiin kasvavan noin 160 000–230 000 eurolla vuodessa. Esitys nostaisi 65–69-vuotiaiden kalastuksesta aiheutuvia kustannuksia nykytilanteeseen nähden, mutta muutoksen ei hallituksen esityksen mukaan odoteta merkittävästi vaikuttavan heidän kalastusharrastuksensa jatkumiseen.

Esityksen perustelut ovat heikot, eivätkä ne ole muuttuneet aiemmista kerroista, jolloin ikärajoja on yritetty muuttaa. Eduskunta onkin vuodesta 1996 lähtien kalastuslain lupapolitiikkaa ja rahoitusta koskevilla päätöksillään linjannut selkeästi, että 65 vuotta täyttäneet on tärkeää pitää vapautettuna kalastonhoitomaksun (ent. kalastuksenhoitomaksu) maksamisesta, jotta kalastusharrastuksella voidaan kannustaa heidän henkisen ja fyysisen hyvinvoinnin ylläpitämiseen. Linjaus on yhteiskunnalliselta merkitykseltään paljon arvokkaampi, kuin tavoitellut lisäeurot kalatalouden edistämisen moninaisiin käyttötarkoituksiin. SDP tukee tätä linjausta.

Veroluonteinen kalastonhoitomaksu tulee kalastuksen ohella vähentämään myös kotimaisen kalan kulutusta, mikä on suoraan ristiriidassa Orpon hallitusohjelman tavoitteen kanssa.

Haluamme kiinnittää huomiota myös siihen, mihin kalastonhoitomaksut kohdentuvat ja mihin niiden pitäisi kohdentua. Valtionvarainvaliokunta teki kalatalouden menestyksekkään edistämisen kannalta tärkeän linjauksen vuoden 2023 budjettia koskevassa mietinnössään, kun se edellytti kalastonhoitomaksujen ohjaamista ”kalastusharrastuksen kannalta merkittävään neuvontaan ja valvontaan” (VaVM 37/2022 vp). Tämän myötä palautettiin kalastuslain mukaisiin käyttötarkoituksiin vuosittain ohjattavien kalastonhoitomaksuvarojen jakosuhteet lähelle kalastuslain voimaantulon (2016) tilannetta. SDP:n mielestä kalastonhoitomaksut tulee jatkossakin ohjata kalastusharrastuksen edistämiseen. Kalastusharrastukseen panostaminen on tärkeää ennen kaikkea sen positiivisten yhteiskunta- ja terveysvaikutusten takia.

Kalastus vahvistaa luontosuhdetta ja sen syntymistä lisäten kiinnostusta ja aktiivisuutta luonnon säilyttämistä ja ennallistamista kohtaan. Vastuullisen kalastuksen tiedot ja hyvät kalankäsittelytaidot lisäävät luonnonantimiin pohjautuvaa omavaraisuutta ja tarjoavat keinon tuoreen ja terveellisen kalan syömiseen. Lisäksi kalastus ylläpitää ympärillään palveluita ja liiketoimintaa miljardien arvosta esimerkiksi matkailun muodossa.

Kalastonhoitomaksun kertymää on tärkeää pyrkiä nostamaan ennen kaikkea niin, että ne kalastajat, jotka jättävät maksun maksamatta saataisiin maksun piiriin ja ymmärtämään sen merkitys kalaston hoidossa.

Valiokunnan mietintö MmVM 4/2023 vp
Vastalause/sd

On yleisesti tiedossa, että iso osa kalastusta harrastavista ei edelleenkään maksa kalastonhoitomaksua. Pitkään on arveltu, että osa kalastajista lunastaa paikallisia pyydys- tai vapalupia, mutta jättävät kuitenkin kalastonhoitomaksun maksamatta. Joukossa on sekä tietoista ja että tietämättömyydestä johtuvaa toimintaa, josta jälkimmäiseen voidaan vaikuttaa paremmalla tiedotuksella. Ensimmäisten osalta vaikuttavin keino olisi edellyttää voimassa olevan kalastonhoitomaksun todentamista paikallisten lupien ostotilanteessa. Toimenpide on mahdollista toteuttaa jopa ilman lainsäädännön muutosta ns. luvan oston ehtomenettelynä, jolla osaltaan varmistetaan, että kaikki maksuvelvolliset muistavat suorittaa maksunsa.

Rahoitusta voitaisiin lisätä mm. seuraavin tavoin: mahdollistetaan lisälupien myynti kalastonhoitomaksun yhteyteen ja otetaan käyttöön velvoite todentaa kalastonhoitomaksun (ikäperusteinen) suorittaminen paikallisesti myytävien lupien ostotilanteen yhteydessä. Varsinkin rannikolla ja eteläisessä Suomessa on pirstoutuneen vesialueiden omistuksen takia huonosti tarjolla yhtenäislupa-alueita, mikä rajoittaa vapaa-ajankalastuksen mahdollisuuksia ja myös aluetaloutta. Lisäksi vuonna 2016 voimaan tulleessa kalastuslaissa rajoitettiin onginnassa ja pilkinnässä kerrallaan käytettävien vapojen, koukkujen ja pilkkien määrää yhteen. Lisälupien oston kautta tulisikin mahdollistaa myös maksuttomien yleiskalastusoikeuksien välineistön kasvattaminen ikään katsomatta. Maltillisesti hinnoitteleamalla on lisäluvista saatavissa varovaisesti arvioiden 2–3 milj. euron tuotto kalatalouden edistämiseen.

Tarvitaan kattava selvitys kalastonhoitomaksujen keräämisen muista rahoitusvaihtoehdoista ja lakiesitys tulee hylätä. (*Vastalauseen lausumaehdotus*)

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylätään ja

että hyväksytään yksi lausuma. (Vastalauseen lausumaehdotus)

Vastalauseen lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus käynnistää selvityksen kalastonhoitomaksujen keräämisen tehostamisesta ja muista maksukertymään liittyvistä vaihtoehdoista yläikärajan nostamisen sijaan.

Helsingissä 29.11.2023

Piritta Rantanen sd
Paula Werning sd
Timo Suhonen sd